

મોક્ષાર્થિના મત્ત્યદં જ્ઞાનદ્વિઃ કાર્યો ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૭૬ મું
અંક ૧૨
૨૫ મી સપ્ટેમ્બર

★

વીર સં. ૨૪૮૬
વિ. સં. ૨૦૧૬
ધ. સ. ૧૯૬૦

★

વિનદં વિ તદામૃત્તિ,
જં ગિરં માસણ નરો ।
તમ્હા સો પુદ્ધો પાવેળં,
કિં પુણ જો મુસં વણ ?

તહેવ ફરુસા માસા,
ગુરુભૂઓવધાઈળી ।
સચ્ચા ત્રિ સા ન વત્તવ્વા,
જઓ પાવસસ આગમો ।

ખેટી વાતને પણ સાચી જેવો ડોળ ચડાવીને
બેલનારો મનુષ્ય પાપથી ખરડાય છે, તો પછી જે
નસતાલ ખોટું જ બોલે છે તેના માટે શું કહેવું ?

તેજ પ્રકારે, પ્રાણીઓને ભારે આઘાત પહોંચાડે
એવી કઠોર ભાષા કદાચ સાચી હોય તો પણ નહિ
બોલવી, કારણ કે એવી કઠોર ભાષા બોલવાને લીધે
શ્રેણી વાર પાપ થવાનો-લાગવાનો સંભવ છે.

—સહાયીર વાણી

: પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા :: ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૭૬ મું ::

વાર્ષિક લવાજમ રૂ-૪-૦
પાસેજ સહિત

અનુક્રમણિકા

૧	જીવના લક્ષણ					૧૨૯
૨	જ્ઞાની ગુરૂનો ઉપદેશ		(મુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજયજી)			૧૩૦
૩	શ્રાવકની યોગ્યતા		(			૧૩૦
૪	કેવું આશ્ચર્ય ?		(શ્રી આલચંદ હીરાચંદ "સાહિત્યચંદ")			૧૩૧
૫	સ્વ-ભાવ		(			૧૩૨
૬	નમસ્કાર મહામંત્ર-મૌહિતકમાલા : ૭	(પંચાસજી શ્રી સુશીલવિજયજી ગણિવર્ધ)				૧૩૫
૭	શ્રી પ્રશ્નોત્તરસાર્થશતક-સાર્થ : ૩૦	(આચાર્યશ્રી વિજયમહેન્દ્રસૂરીધરજી મ.)				૧૩૭
૮	કવિવર સમયસુન્દર રચિત અપ્રકાશિત ગીત	(અગરવંદ નાદટા)				૧૩૯
૯	તીર્થંકરની વિભૂતિ : અતિશયો અને પ્રાતિહાર્યો	(હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ.એ.)				૧૪૧
૧૦	વાર્ષિક અનુક્રમણિકા					૧૪૩

લે ૮

આપણી સભાના ઉપપ્રમુખ વોરા ખાન્તિલાલ અમરચંદ તરફથી સભાને એક સરસ મેજ તથા વહીપૂજન માટેનું મોટું ફાનસ લેટ મળેલ છે, જે માટે આભાર વ્યક્ત કરવામાં આવે છે.

શ્રી
ર
દા
પૂ
જ
ન
વિધિ

જૈનવિધિ પ્રમાણે વહીપૂજન કરે

જૈનવિધિ પ્રમાણે વહીપૂજન-શારદાપૂજન કરવું તે ફાયદાકારક છે. આ વિધિ પ્રાચીન શારદા સ્તોત્ર અર્થ સાથે છાપવામાં આવેલ છે. અનંતલબ્ધિનિધાન ગૌતમસ્વામીના છંદો પણ સાથેસાથ આપવામાં આવેલ છે; તે દીપોત્સવી જે મંગલકારી દિવસોમાં આ માંગલિક વિધિ પ્રમાણે પૂજન કરવું તે અત્યંત લાભકારક છે. વાંચવી સુગમ પડે તે માટે શુભરાત્રી ભાષામાં જ છાપવામાં આવી છે.

હિમત : એક આના

સો નક્કીના રા. સાડા પાંચ

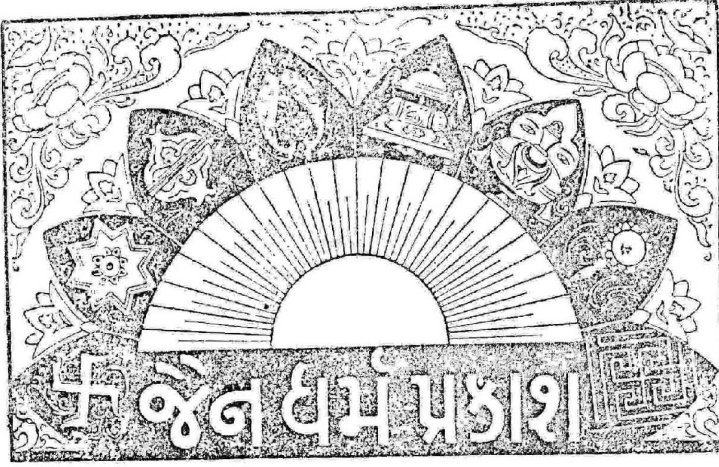
લખો—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવન

નવપદારાધન માટે
અતિ ઉપયોગી

સિદ્ધચક્રસ્વરૂપદર્શન (સચિત્ર)

નવે દિવસની ક્રિયા-વિધિ, ખમસિમણી, નવકારવાળી, કાઉસંગ, શ્રી સિદ્ધચક્રત્રોદ્ધાર પૂજનવિધાન વિગેરે વિગતો સાથે શ્રી સિદ્ધચક્રના નવે પદ્મ સંક્ષિપ્ત મુદ્રાસર સ્વરૂપ છે. મૂલ્ય માત્ર આઠ આના.

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવન

પુસ્તક ક્રમ મું અંક ૧૨	આ. સો.	વીર સં. ૨૪૮૬ વિ. સં. ૨૦૧૬
---------------------------	--------	------------------------------

જીવના લક્ષણ

(રાગ-આશાવરી)

વંદુ વીર પરમ ઉપકારી, શીર ચરણમાં ધારી. વંદુ....૧૬
 જીવાજીવના લક્ષણ બુદ્ધ, વાત વદયા વિસ્તારી, વંદુ....૧
 ભુક્ષેવાને ભેદ બતાવ્યો, બુદ્ધ મ્થાન કટારી. વંદુ....૧
 કર્મબિહને કર્તા આત્મા, ઉચાર્યા છે ઉપકારી, વંદુ....૨
 ભોક્તા કર્મ દરેક ફળોનાં, અન્ય નહીં અધિકારી. વંદુ....૨
 મંસર્તા જીવ ચાર પ્રતિમાં, કૃત કર્માનુસારી, વંદુ....૩
 કર્મ પરિ નિવારક આત્મા, લક્ષણ એ અવહારી. વંદુ....૩
 દર્શન જ્ઞાન ચરણ ને તપસ્યા, વિર્ય ઉપયોગ ધારી, વંદુ....૪
 આતમ લક્ષણ આતમ ધારે, નિશ્ચય નય નિરધારી. વંદુ....૪
 ચેતના લક્ષણ ચેતન ધારે, જડતા જડમાં ધારી, વંદુ....૫
 જડ ચેતનના લક્ષણ દાખી, તત્ત્વ બતાવ્યું તારી. વંદુ....૫
 દેહાત્મને એક જ દાખે, અજ્ઞાની અવિચારી, વંદુ....૬
 અમ્યગ્ તત્ત્વની સમજણ વીના. નરભગ નાખે હારી. વંદુ....૬
 જીવ-તત્ત્વ પ્રતિતી પામ્યો, શંકાને સંહારી, વંદુ....૭
 નારક, સ્વર્ગ, નીગોદ. ને પરભવ, સર્વે વાત સ્વીકારી. વંદુ....૭
 ચેતન લક્ષણ અણુટ પાવને, પેળ્યો સત્તા બારી, વંદુ....૮
 પ્રગટ સવાઈ પ્રાપ્તિ આપો, ભુરી છે બેકારી. વંદુ....૮

જ્ઞાની ગુરુનો ઉપદેશ

(આશાવરી)

અબધુ સમ્યગ્જ્ઞાન ધર ચિત્તમે,

રાગદ્વેષ અધકાર ને જળનો સમતા ભરી ને વિત્તમે;
રાગ મરતા છોડી જળની, કર ધારણુ જિન રીતમે. અબધુ-૧
નૃપતિ એક પ્રભાદે બેઠો, મરત રહ્યો નિજ ધરમે,
સહયુગે આવી કહે સુણુ ભૂપતિ, છોડ દે રાગ ને જરમે. અબધુ-૨
આભતણુ વિજળી ઝલુકાદે, મોતી દોરે ને કરમે,
દોર પડેવ મોતી અંદર, જેમ સૂર્ય નિજ દરમે. અબધુ-૩
વિજ સમ સમ્યગ્જ્ઞાનને મસજો, મોતી જિન નામ સ્મરશે,
જીવનદારે જિન ભક્ષિત કરતા આત્મ સાધન કરશે. અબધુ-૪
મનોહર જિન ભક્ષિત પસાયે, પ્રગટ દિપક અંતરમે,
મનમોહન જળ દિપક પ્રગટે, જિન સ્થાન ભીતરમે. અબધુ-૫

—સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજયજી

શ્રાવકની ઓળખ

(વૈશવ જન તો તેને કહીએ એ-રામ)

શ્રાવક જન તો તેને કહીએ. ને જિન આણુ સીર ધરતો રે,
જિન આણુ વિણુ કદિ પણુ પોતે, ડગ એક પણુ નવિ ભરતો રે. ૧
દાન શીયલ તપ શુભ ભાવના પૂર્વક, ધરમ કરમ નિત્ય કરતો રે,
દાન શીયલ તપ કરતાં પોતે, ગરવ હુકમે નવિ ધરતો રે. ૨
સર્વ જીવની દયા ચિતવતો, અસત્ય નવિ કદિ બોલે રે,
અદત્ત તો નવિ ગ્રહણુ કરે ને, શીયલમાં નહિ તસ તોલે રે. ૩
સાત્રિ ભોજન તો સ્વપ્ને ન હોવે, દિશી પરિભ્રમણુ વૃત્ત કરતો રે,
પરિગ્રહણુ પરિભ્રમણુ કરીને, અધિક નવિ સંઘરતો રે. ૪
ઔદ નિયમ પોતે રોજ ધારે ને, અનર્થ નવિ આચરતો રે,
સમતામાં પોતે રોજ રહે કદિ, દિશાવગાસીક કરતો રે. ૫
પૌષધ વૃત્ત પોતે શુદ્ધ પાળે ને, અતિથી જમાડી પોતે જમતો રે,
મનોહર મનમોહન જિન શ્રાવક, સંસાર સાગર તરતો રે. ૬

—સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજયજી

(દોહા)	
પલ પલ આયુ ઘટે દિસે, અમર ગણે નિજ દેહ,	૧
અંધ બને આંખો છતાં, નવલ જગતમાં એહ,	
પર આગળ વૈરાગ્યની, વાતો લાંબી થાય,	૨
નિજ ઉપર તે વીતતા, અછલ મારી બાય,	
લક્ષ્મીનંદન છેલ થયા, ભીખારી ક્ષણ માય,	૩
ભોતા પણ અછલ થઈ, ફરે અંધ થઈ બાય,	
ઉઘાડી આંખે અહો, થઈ આંધળો જેહ,	૪
ખાડામાં જઈને પરે, નવલ દિસે જગ એહ.	
સુંદર પુટ્ર અને રૂપે, કંચન વરણો દેહ,	૫
રોજ વિકલ ક્ષણમાં થને, એમાં નહીં સદેહ.	
પણ એને શણગારતા, પંખો ધરી પ્યાર,	૬
જગમાં એ આશ્ચર્ય છે, મોહરાય કૃતિ ધાર.	
સહસ્રગમે જગમાં દિસે, દૃષ્ટાંતો દિનરાત,	૭
અંધ કરી આંખો ધસે, નવલ બુઝો ધમ યાત.	
ક્ષણ પૂર્વે સ્મરતા હતો, ઘરમાં આનંદ પૂર,	૮
થયો કાળને કોળિયો, નષ્ટ થાય સહુ નર.	
સાક્ષાત્ નજરે ભેઈને. અંધ થયા બહુ લોક,	૯
ધર્મ ન ધારે ચિત્તમાં, જન્મ ગયો થઈ શેક.	
ગર્વ ધરે નિજ બુદ્ધિનો. જે મૃતિપદ સમાન,	૧૦
સુરજ આગળ આગયો, તુરંજ હુક્ર એ બાણ.	
બુદ્ધિનિધાન ગણે અહો, નિજને પડિતરાજ,	૧૧
જ્ઞાની આગળ એ દિસે, મૂર્ખતાણો શિરતાજ.	
ગર્વજ્વર ઉતર્યો અહો, જ્ઞાનીને સહવાસ,	૧૨
બાણુનું નિજ પાસરપણુ, કેઈક થયા હતાશ.	
જ્ઞાન અનંત અપાર છે, એવે જ્ઞાની એમ,	૧૩
પણ એ મૂર્ખ શિરોમણી, ગર્વ ધરે મન નેમ.	
અંધ થઈ આંખો છતાં બકબક કરે અપાર,	૧૪
દુર્ગતિમાં જઈ આથડે, બગડે સહુ સંસાર.	
ગળ દાળે નિજ અન્યને, બાણુ એ બલિરામ,	૧૫
ધક્કા આપે અન્યને, મદથી ડરાવે ગામ.	
કાળતણુ એ કોળિયો, થતા ન લાગે વાર,	૧૬
તો પણ અંધ થઈ ફરે, નવલ બુઝો સંસાર.	
સુંદર રૂપ શરી જિણે, ક્ષણમાં થાય વિરૂપ,	૧૭
ચિતામાંહે બળતો દિસે, એ સંસાર સ્વરૂપ.	
મોહમંત્રથી મુગ્ધ જે, ન સૂઝે તેને માર્ગ,	૧૮
મદમાતો ફરતો દિસે, મૂઠાણુ એ સ્વર્ગ.	
(૧૩૨)	

કવિ :

સાહિત્યચંદ્ર
બાલચંદ
હીરાચંદ,
ભાલેગામ

લેખક-આલચંદ હીરાચંદ સાહિત્યચંદ-માલેગામ

અગ્નિનો સ્વભાવ આળવાનો છે. તેમ પાણીનો સ્વભાવ ઠંડક પેદા કરવાનો હોય છે. એ વસ્તુઓ પોતાનો સ્વભાવ છોડી શકતી નથી. કૂતરાની પૂંછડી ઘણા કાળ સુધી નગીમાં રાખી મૂકવામાં આવે તો પણ તે સીધી થઈ શકતી નથી. ઉંટના અડારે અગ્નિ વાંકા હોય છે. તે સીધા થઈ શકતા નથી. તેમ જુદા જુદા મનુષ્યોમાં જુદા જુદા પ્રકારની ભાવના અનેક જન્મોના સંસ્વાસથી રિથર થએલી હોય છે. એને લીધે એ એના પોતાના અપરિવર્તનીય સ્વભાવ જેવા થઈ ગએલી હોય છે. એથી જ અમુક માણસ સાહિત્ય અને સરળ સ્વભાવવાળો છે, અને અમુક માણસ ઘણો કપરી અને અંતરંગ ગૂઢ વિચારવાળો છે, એમ આપણે ગણીએ છીએ. કોઈને આપણે કોઈ ને કોઈને લોભી ગણીએ છીએ. તેમ કોઈ ઉદાર અને બીજો કંલુસ છે એવી આપણી કલ્પના થઈ જાય છે. એકાદ માણસ પંડિત જ્ઞાની ગણાય છે ત્યારે બીજો મહાનુર્ભ મનાય છે. ત્યારે આપણે એના અમુક સ્વભાવનું વર્ણન કરીએ છીએ. એના એવા નિત્ય આચરણથી એનો એવો સ્વભાવ જ છે. એમ આપણે માની લઈએ છીએ અમુક માણસ બોલશે તે ન્યાયસંગત જ બોલશે તેમ બીજા માણસ પાસેથી કોઈ ચોખ્ખો અને સાચી કલ્પનાની આશા પણ આપણે રાખતા નથી. એનું કારણ એટલું જ છે કે, દરેક માણસ જુદી જુદી ધરેડોમાંથી ઘણા જન્મોમાં પસાર થએલો હોય છે. તેને લીધે તેને તેવા આચરણની ટેવ પડી ગએલી હોય છે. એવી રીતે એ ટેવ એના આત્મા સાથે એકરૂપ થઈ ગએલી હોય છે. તેથી જ તે એના સ્વાચીલાવ થઈ ગયેલો હોય છે. એકાદ વિદ્યાર્થી ગુરુ પાસે વિદ્યા તરત ગ્રહણ કરી લે છે. અને થોડા વખત પછી એ સુરથી પણ ઉંચું જ્ઞાન મેળવી લે છે. ત્યારે બીજો

વિદ્યાર્થી અનેક વર્ષો સુધી એક જ વર્ગમાં રહ્યા છતાં અને અનેકવાર એક જ પાઠ ભણવા છતાં એ જેવો ને તેવો જ રહી જાય છે. એ ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે પાછળના જન્મમાં જેનો અભ્યાસ અટકી ગયો હતો, તેની આગળ તે સુલભતાથી અને જલદી વધે છે. એ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, સંસ્વાવ જનવાની પાછળ અભ્યાસ અને સંસ્વાસની મોટી પરંપરા ચાલી આવેલી હોય છે.

ઉપરના વિવેચન ઉપરથી આપણે નોંધ ગયા કે, વસ્તુનો જે સ્વ એટલે પોતાના અંગમૂત ગુણ હોય છે, તે ક્યારે પણ બદલાતો નથી તેમ મનુષ્યનું નથી. કારણ એની પાસે આત્મા છે. અને આત્માને જે બીજા અનેક ગુણો વળગેલા હોય છે એ બધા આર્ગતુક હોય છે. અને કારણવશાત એ જુદા થઈ શકે છે. પદ્મપદ્મીએ કે કૃમિકીટકો પાસે પણ આપણા જેવો જ આત્મા વસે છે. પણ એમના આત્માનો વિકાસ ઘણો ધીમી ગતિથી થાય છે. મનુષ્યનો વિકાસ થવા માટે જેવી અનુકૂળતા અને સામગ્રી હોય છે તેવી સામગ્રી તેમની પાસે હોતી નથી. તિર્થંચ છલેલી રિથિનિ આચરણ જે હજારો વર્ષ પહેલાં હતી તેવી જ અત્યારે પણ કાયમ જ છે. તેઓ પ્રગતિ સાધી શક્યા નથી. એનું કારણ એ છે કે, મનુષ્ય એ પ્રાણી સુદ્ધિ ધારણ કરેલો આત્મા હોય છે. એની પોતાની અને બીજાઓની પ્રગતિને એ તોલ કરી શકે છે. અને પોતે પણ બીજાઓની પેટે આગળ વધવા પ્રયત્નશીલ રહે છે. અને એના જ્ઞાન અને સુદ્ધિના સારા જેવો વિકાસ થએલો હોય છે. એ ઉપરથી દ્વિગત થાય છે કે, આત્માનો ગુણ કે સ્વભાવ જ્ઞાનરૂપ છે. અગ્નિ, પાણી, વાયુ, કે આકાશના જેમ જુદા જુદા ગુણો છે તેમ આત્માનો જ્ઞાન એ ગુણ છે. આત્માની સાથે જ્ઞાન એકરૂપ

અંક ૧૨]

૨૧-ભાવ

(૧૩૩)

થઈ ગયેલું હોય છે. તેથી જ જ્ઞાન એ આત્માનો સ્વ-ભાવ છે.

જ્ઞાનને લીધે જ આપણે પોતાની સ્થિતિનું અવલોકન કરી શકીએ છીએ. અને પોતાની ખામી શું છે તેનો તોલ કાઢી શકીએ છીએ. અને એવું જ્ઞાન પ્રગટ થતાં આપણો વિકાસ કેવી રીતે સાધી શકાય એનો વિચાર આપણે કરી શકીએ છીએ. અને એમ કરતાં આપણી ક્ષુદ્ધિ એમાં પ્રવેશ કરી શકતી ન હોય તો આપણા કરતાં વધુ અનુભવીનું માર્ગદર્શન આપણે શોધી શકીએ છીએ. દરેક વિષયના જ્ઞાતાઓ અને અનુભવીઓ ભૂદા ભૂદા હોય છે. શરીરનો વિકાસ સાધવો હોય ત્યારે કોઈ વૈજ્ઞાની સલાહ લેવી પડે. અથવા કોઈ તાલમખાજ હાટપુજા માનવને પૂછવું પડે. વેપારમાં આગળ વધવું હોય ત્યારે જેઓએ વેપારમાં નામના મેળવી ધન ભેગું કર્યું હોય તેવા વેપારકુશલની આજ્ઞા માનવી પડે. અને એ રીતે અનેક વિષયોમાં આપણી ઔદિક ઉત્તિ આપણે સાધી શકીએ, પણ આપણી આત્મિક ઉત્તિને આડે આવતા કામ, ક્રોધ, મોહ, લોભ, રાગદ્વેષ વિગેરે પ્રમત્ત શત્રુઓ છે તેમને આપણા અંકિત કરી તેમને આપણી ઉપર આક્રમણ કરતા શેડી આપણું કહ્યું કરે એવા બનાવવા હોય અને આપણામાં દમા, શાંતિ, ક્ષમા, નિરહંકારવૃત્તિ, સરળતા, મનુષ્યતા અને સાત્ત્વિકતા વિગેરે ગુણો પ્રગટાવવા હોય તો આપણે કોઈ સત, મહાત્મા યોગી અને જ્ઞાનીઓની સોમત સાધવી પડશે. અને એ વિષયનો અધિકાર ધરાવનારા જ્ઞાનીઓએ પ્રમાણિત કરેલા ગ્રંથોનો આશ્રય લેવો પડશે. એવી રીતે આપણો જ્ઞાનગુણયુક્ત એવો જે ‘સ્વભાવ’ તે પ્રગટ કરવો પડશે. વાસ્તવિક રીતે જોતાં આપણે પોતે મહાન શક્તિધારી સિંહ જેવા છતાં બકરા અને ઘેડાના ટોળામાં રહી આપણો પોતાનો સ્વભાવ ભૂલી ગયા છીએ. આપણે મોહના નશામાં ગમે તેવું આડું અવગું બોલીને કરવા થોડું નહીં એવા કાર્યો કરી રહ્યા છીએ. આપણી ક્ષુદ્ધિ ગંદર મારી ગઈ છે. આપણને બ્રમ થયો છે. અને તેથી જ આપણે

કથીરને રૂપું માની બેઠા છીએ અને પિતળ આપણને સોનું ભારે છે. કોઈ અવ્યવસ્થિત ચિત્તવાળા ગાંધા માણસ જેવી આપણી સ્થિતિ થઈ ગયેલી છે. આપણું કાણુ છે? અને પરકીય કાણુ છે? એની યોગબાણ આપણને રહી નથી. આપણે એવી સ્થિતિમાં આવી પડેલા છીએ કે આપણી પોતાની કેવી દશા થઈ ગઈ છે, એનો આપણે વિચાર કરવો જ પડશે. એ વિના આપે તેમ નથી. એવો વિચાર કરતાં રહીશું તો જ આપણો સાચો સ્વભાવ શું છે? અને એ સ્વભાવ રૂંધાઈ જવા માટે શું આડું આવી રહ્યું છે, એનું જ્ઞાન આપણને થશે. જેમ આપણા આત્માનો સ્વભાવ જ્ઞાનગુણમાં છે તેમ અજ્ઞાન આપણા આત્માનો પરભાવ છે.

માણસ પાસે જ્ઞાન હોવાનો લીધે એ પ્રગતિ-સાધક પ્રાણી ગણાય છે. ઉચ્ચ ચરી શકે એવી એની પાસે શક્તિ છે. મનુષ્યજનમ એ એવી ઉત્તિ કરી લેવાની અનુકૂળ તક છે. એટલા માટે જ મનુષ્ય-ભવની દુર્લભતા કહેવામાં આવે છે. ઘણા દિવસોની તપશ્ચર્યા અને સાધનાઓનું ફળ એ માનવનો અવતાર છે. પોતાનો સ્વભાવ પ્રગટ કરવાનો અર્ધવ અવસર છે. ઘણા દિવસોના ખડતલ પ્રવાસ પછી અકસ્માત મળેલું એ તારક વહાણ છે. અનેક જન્મોમાં પડતા અમ્હાતા લયકાતા હાથમાં આવી ગયેલો અમૃતનો ફૂલ છે. દેવોને પણ એ પ્રાપ્ત ન થાય એવો લહાવો લેવાનો અવસર છે. આત્માને યોગબવાના સાધનો મેળવી લેવાનો એ સમય છે. શું આગમું બની એ અવસર ચુકી જવાના? હાથમાં આવેલો પારસભણી શું આપણે ફેંકી દેતા? લક્ષ્મી ચાંદસો કરતાં આવી હોય ત્યારે આપણે પાછળ હટી રહ્યાં લેવાનો સમય મોંઘી લેવાના? વિમાન જેવું વાહન હાથમાં આવવા છતાં શું આપણે રમશીયું જાડું શોધતા ફરવાના? અશક્યપ્રાય જણાતો સમય ગુમાવી શું આપણે એકાદ મહાનિદ્રા લેતા પડી રહેવાના? આવો પ્રસંગ ક્યારે મળશે? આવા સાધનો બીજો કયા ભવમાં મળવાના? શું કરવા માંગો છો? પોતાનો મૂળ

(૧૩૪)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક

[આસો]

આત્મસ્વભાવ પણ ઓળખવામાં આતાકાતી કરવી છે ? ઝટ નહીં કરી લ્યો. ઘાટી ઉપકલા પછી 'ગમે તેટલો કરશે વિચાર કાંઈ કામ આવવાનો નહીં. હજી અવસર છે, ત્યાં સુધી જ વિચાર નહીં કરી લેવાનો છે. 'અવસર ઘેર ઘેર નહીં આવે' એ ગુરુવચન હૃદયના પટ ઉપર ફોટી રાખો !

આ બધું જાણુવા અને સમજવા પછી પણ આપણે તો ન્યાનિ ત્યાં જ રહેવાના છીએ. આપણી બધી શક્તિ ગણીસા બળદની પેઠે શન્ય જેવી થઈ ગઈ છે. આપણી શુદ્ધિ બહેર મારી ગઈ છે. આપણી બધી ભાવનાઓ યુદ્ધી થઈ ગઈ છે. આપણી આંખ ઉપરથી અજ્ઞાનની ઘેર નિદ્રાના પરિણામો કાયમ જ દેખાય છે. એમાંથી દંડોળી આપણને જાગૃત કરવા માટે કોણ આવશે ? ફોગટ આસા રાખવી એ કેવળ અજ્ઞાનતા છે. આપણે સુરત રહી ફરી ઉઘી રહેવાના છીએ, એ નહીં છે. આપણે રીઠા બની ગયા છીએ. અને આપણો પોતાનો એટલો આત્માનો સ્વભાવ ભૂલી ગયા છીએ. નિર્હૃતુકપણે આપણે ગમે તેમ ભટકીએ છીએ. આપણે પોતે કોણ છીએ અને ક્યાં જવાના છીએ એનું આપણને ભાન પણ નથી. આવી દયનીય સ્થિતિ ક્યાં સુધી ચલાવી લેવાના છીએ ?

માટે જ એમ કહેવામાં આવે છે કે આપણે આપણો પોતાનો સ્વભાવ તપાસી તે પ્રગટ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. એ માટે આપણે પોતાના નિત્ય વ્યવસાયમાંથી એકાદ કલાકનો સમય કાઢી એકાંતમાં મન સાથે પોતાની સ્થિતિ અને અવસ્થાનું અવલોકન કરતાં રહેવું જોઈએ. એ માટે સામાયક જેવું સુંદર અનુદાન આપણા સહુશુભોએ શોધી કાઢવું છે. એ અનુદાન ઘણા જૈન બંધુઓ અને બહેનો કરે છે ખરું, પણ તેના હેતુ તરફ અને તેની શુદ્ધતા તરફ ભ્રાંચે જ ધ્યાન આપવામાં આવે છે. કેવળ બાહ્ય અને યાત્રિક ક્રિયા જેવું એ અનુદાન થઈ જાય છે. એ ક્રિયા કરતી વખતે જે રસ પડેલો જોઈએ, જે આનંદ આવેલો જોઈએ અને જે સમાધાન પ્રગટવું જોઈએ તે પ્રગટ થાય છે કે નહીં તેનો વિચાર કરવો જોઈએ. અને એવો આનંદ આવે એ માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. એ માટે એ વિષયના જાણુ જ્ઞાનીઓની સલાહ મેળવવી જોઈએ. એમ કરવાથી જ ઇષ્ટફલની પ્રાપ્તિ જોડેલો આપણા સ્વ-ભાવની ઓળખાણ થવાનો સંભવ છે. કષ્ટ ક્રિયાથી નહીં પણ અમૃતક્રિયાથી જ અનુદાનની સિદ્ધિ થાય તેમ છે. એવી અમૃતક્રિયા બધાઓના હાથે થાય અને એમને પોતાના સ્વભાવની ઓળખાણ થઈ આત્મપ્રતિતી થાય એ જ શુભેચ્છા !

=== માનવજીવનનું પાથેય ===

સંક્ષિપ્તમાં છતાં સરસ શૈલીએ તેમજ વચ્ચે વચ્ચે ટૂંકી ટૂંકી કથાઓ આપીને આ પુસ્તકમાં શ્રાવક જીવનને ઉપયોગી વિષયોનું સારી રીતે વિવેચન કરવામાં આનું છે. એકંદર ત્રેવીશ વિષયોનો આ પુસ્તિકામાં સમાવેશ કર્યો છે.

શીલીકે નકલો ઘણી ઓછી છે, એ શી પાનાના આ પુસ્તકનું

મુદ્રય માત્ર આઠ આના

લખો :- શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર-મૌકિકમાલા

(૭)

લેખક : પૂ. પંચાસજી શ્રી મુશીલવિજયજી ગણિયંચ

નવકાર-એ મંત્રમાં આવતા 'પદ્મનમુકારો' એ પદના ધ્યાનથી સાતમી 'કશિત્વ ત્રિહિ'ની પ્રાપ્તિ થાય છે. ૨૭૨

નવકાર-એ મંત્રમાં આવતા 'મહ્નલાળ' એ પદના ધ્યાનથી આઠમી 'વશિત્વ ત્રિહિ'ની પ્રાપ્તિ થાય છે. ૨૭૩

નવકાર-એ મંત્રનો એક અક્ષર સાત સાગરો-પમતું પાપ દૂર કરે છે. ૨૭૪

નવકાર-એ મંત્રનું એક પદ પચાસ સાગરો-પમતું પાપ દૂર કરે છે. ૨૭૫

નવકાર-એ આખો મંત્ર પાંચસો સાગરોપમતું પાપ દૂર કરે છે. ૨૭૬

નવકાર-એ મંત્રને ગણનાર પ્રાણી નિખિલ નવકારના આઠ શ્વાસોશ્વાસમાં યોગણીશ લાખ, ત્રેસઠ હજાર, યસો ને સઠસઠ (૧૬૬૩૨૬૭) પદ્યોપમતું આયુષ્ય આપે છે. ૨૭૭

નવકાર-એ મંત્રને આઠ કોઠ, આઠ લાખ, આઠ હજાર, આઠસો ને આઠ (૮૦૮૦૮૮૦૮) વાર ગણનાર પ્રાણી, ત્રીજો ભવે સકલ કર્મનો ક્ષય કરી શાશ્વત મોક્ષ સુખને મેળવી શકે છે. ૨૭૮

નવકાર-એ મંત્રના પ્રથમના પાંચ પદની અનાનુપૂર્વી ગણનાર પ્રાણી, છ મહિનાના ઉપવાસના ફળને પામે છે. ૨૭૯

નવકાર-એ મંત્રને પશ્ચાત્તુપૂર્વી પૂર્વ એક લાખ વાર ગણનાર પ્રાણી, સાંસારિક કલેશનો શીઘ્ર વિનાશ કરે છે. ૨૮૦

નવકાર-એ મંત્રને એક લાખ વાર ગણનાર અને તેની વિધિપૂર્વક પૂજા કરનાર પ્રાણી, તીર્થ'કર' નામ ગોત્રને આપે છે. ૨૮૧

નવકાર-એ મંત્રને નવ લાખ વાર ગણનાર પ્રાણી, નરકના દ્વારને સદંતર બંધ કરે છે. ૨૮૨

નવકાર-એ મંત્રમાં આવતા 'પંચપરમેષ્ઠિના નામથી ઉત્પન્ન થયેલી સૌથા અક્ષરની ('અર્ચિહંત-સિદ્ધ-આચરિય ઉવગ્ગાય-સાહુ એ) વિદ્યાનો અસો વાર જાપ કરનાર પ્રાણી, એક ઉપવાસના ફળને પામે છે. ૨૮૩

નવકાર-એ મંત્રમાં આવતા 'અર્ચિહંત-ગિદ્ધ' એ છ અક્ષરનાં મંત્રને ત્રણસો વાર, 'અર્ચિહંત' એ ચાર અક્ષરના મંત્રને ચારસો વાર અને 'અ' વર્ણુના મંત્રને પાંચસો વાર એકાઙ્ગિયત્થી ગણનાર પ્રાણી એક ઉપવાસના ફળને મેળવે છે. ૨૮૪

નવકાર-એ મંત્રના 'નમો અર્ચિહંતાળ' એ પદને આઠ પાંખડીવાળા સ્વેત કમળની કણિકામાં, 'નમો સિદ્ધાળ' વગેરે ચાર પદોને ક્રમશઃ પૂર્વ પ્રમુખ ચાર દિશાની ચાર પાંખડીમાં, અને આઠી રહેલા 'એસો વંચ-નમુકારો' વગેરે ચાર પદોને અંતુકમે ચાર વિદિશાની ચાર પાંખડીમાં ચિતવવાપૂર્વક મૌનપણે મન-વચન-ક્રયાની શુદ્ધિદ્વારા શ્રી નમસ્કાર મહા-મંત્રનું ૧૦૮ વાર ચિતવન કરનાર પ્રાણી, ભૌજન કરતાં છતાં પણ એક ઉપવાસના ફળને પામે છે. ૨૮૫

ક વિભાગ ત્રીજો ક

નવકાર એ મંત્રના સ્મરણાદિકથી પૂર્વે ભૂતા-કાળમાં અનેક આત્માઓ સુખ-સંપત્તિ ત્રહિ-સિદ્ધિ

આદિને પામ્યા છે, વર્તમાનકાળમાં અનેક પ્રાણીઓ પામતા જાય છે, અને ભવિષ્યકાળમાં પણ અનેક ભવે પામશે. ૨૮૬

(૧૩૬)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આસો]

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી રમશાન જુભિમાં શિવકુમારે સુવર્ણ પુરુષ સિદ્ધ કર્યો. ૨૮૭

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી શ્રીપાલ મહા-રાજાનો ક્રોધનો રોગ સદંતર નિર્મૂલ થયો, અને તેઓ મયણાસુંદરી આદિ નવ રાણીઓ તથા રાજ-સંપત્તિ વગેરેને પામ્યા. ૨૮૮

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી બીજોરાના વનથી સ્થિત જિનદાસ યોગ્ય જીવિતને પામ્યા. ૨૮૯

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી કમલ તાપસના અગ્નિકુંડમાં રહેલ કાઠમાં બળતો સૂર્ય, શ્રી પાર્શ્વ-કુમારના સાન્નિધ્યથી મૃત્યુ પામી ધરણેન્દ્ર થયો. ૨૯૦

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી હુંડિક ચોર મૃત્યુ પામી હુંડિક યક્ષ થયો. ૨૯૧

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી શ્યામો ચહેલો ચંડિપિંગલ મૃત્યુ પામી રાજકુંવર થયો. ૨૯૨

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી શ્રાવક પુત્રી શ્રીમતી દેવસાન્નિધ્યને પામી. ૨૯૩

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી કંબલ ને સંબલ મૃત્યુ પામી સ્વર્ગમાં થયા. ૨૯૪

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી પારથી બાણથી વિંધાએલી સમળી મૃત્યુ પામી, સિદ્ધશ્રીપમાં સુદર્શના નામે રાજપુત્રી થઈ. ૨૯૫

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી સિદ્ધ ને ભિક્ષુકી દમ્પતી મૃત્યુ પામી, રાજ-રાણી થયા. ૨૯૬

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી રાજ પામે ભારેભાર સુવર્ણ લઈ બોગ વધાવવા માટે માતાએ મોપેલ પુત્ર અમરકુમાર, ધના ઉપદ્રવમાંથી પાર ઉતરી ધર્મની પ્રભાવના કરવાપૂર્વક સંયમ અવસ્થામાં આવી કાકિસંગ પધાને રહેતા, માતાના જ હાથથી મૃત્યુ પામી દેવલોકના દિવ્ય સુખનો ભાગી બન્યો. ૨૯૭

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી આરુદ્ધ પણ સ્વર્ગના સુખને પામ્યો. ૨૯૮

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી અનેક આત્માઓ સંસાર સાગર તર્યા છે, તરે છે અને તરશે. ૨૯૯

નવકાર-એ મંત્રના પ્રભાવથી અનેક આત્માઓ મોક્ષના શાશ્વતા સુખો પામ્યા છે, પામે છે અને પામશે. ૩૦૦

ઉપસંહાર

શાશ્વત એવા શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રનો અચિત્ય પ્રભાવ કોઈ અનેરો જ છે. તેનો ત્રણેય લોકમાં અનુપમ મહિમા અવર્ણનીય છે.

એ વિશ્વમાં સર્વદા સહુનો એક સરખો કેટલો થયો અસીમ ઉપકારક છે! સકલ ત્રદિ-સિદ્ધિ સુખ-સંપત્તિ આદિનો કેટલો અથો દાયક છે! ગમે તેવા ઉપસર્ગો-ઉપદ્રવો, ગમે તેવી આફતો આપત્તિઓ-વિપત્તિઓ, ગમે તેવા રોગો ભયો કુખો કે દરિદ્રતા આદિનો કેટલો અથો વિનાશક છે! અને જગતની કદ કદ ઉપમાઓથી સમવંકૃત છે! વગેરેનું માત્ર દિગ્દર્શન ઉક્ત એ ‘શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર-મૌકિતક

માળા’માં કરાવતાં, અને લખાણમાં મતિદોષથી થયેલ કોઈ પણ પ્રકારની ભૂલનો મિચ્છામી દુષ્કર આપતો વિરમું છું.

વિશ્વના સર્વ પ્રાણીઓ ક્ષણે ક્ષણે શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રનું રમરણ-ચિંતન-મનન-ધ્યાન અને તેનો જાપ પ્રમુખ કરવા પૂર્વક અનેક ત્રદિ-સિદ્ધિ સુખ-સંપત્તિને પામે અને પ્રાંતે પરમપદને પ્રાપ્ત કરે એ જ અંતરની શુભેચ્છા.

“શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રને અમારા પ્રતિદિન કોટીશઃ નમન હો.”

શ્રી પ્રશ્નોત્તરસાધર્શતક-સાર્થ

(૩૦) :

અનુ. આચાર્યશ્રી વિજયમહોદયસૂરીધરજી મહારાજ

પ્ર૦—(૧૨૬) ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશસ્તિકાય, જ્વાલિતિકાય. આ ચાર દ્રવ્યોના જે આઃ મધ્ય પ્રદેશો છે તે રૂચક પ્રદેશો કહેવાય છે તત્ર આકાશસ્ય અઘ્રૌમધ્યપ્રદેશાસ્તુ સમચૂતલ-પ્રદેશે મેજ્ઞમધ્યસ્યા એવેતિ પ્રસિદ્ધમ્. એવું તેમાં આકાશના આઃ મધ્ય પ્રદેશો તો સમચૂતકા પૃથ્વીને વિષે મેરુપર્વતના મધ્ય ભાગમાં રહેલા છે એ પ્રસિદ્ધ છે; પરંતુ ધર્માસ્તિકાયના, અધર્માસ્તિકાયના કયાં રહેલા છે, તથા કેવલી સમુદ્ધાતકાલે આઃ મધ્યપ્રદેશો કયાં રહે છે ૧, તથા તે આઃ આત્મપ્રદેશો કેટલા આકાશપ્રદેશને વિષે અવગાહીને રહે છે ૨, તથા તે આઃ આત્મપ્રદેશો કર્મથી લેવાય કે નહીં તેને કર્મ લાગે કે નહિ ૩ ?

ઉ૦—ધર્મ અને અધર્માસ્તિકાયના જે આઃ મધ્યપ્રદેશો છે તે આકાશસ્તિકાયના આઃ રૂચક પ્રદેશને વિષે હંમેશા રહે છે. કારણ કે તે અનેના પ્રદેશો લોકાકાશના પ્રદેશ જેટલા તુલ્ય પ્રમાણવાળા છે. તે અને દ્રવ્યો પોતાના પ્રદેશોવડે લોકાકાશના પ્રદેશોને આપીને નિશ્ચય હંમેશા રહેલા છે, તથા જીવોના આઃ મધ્યપ્રદેશો તો પોતાપોતાના શરીરના મધ્ય ભાગને વિષે જ હંમેશા હોય છે, કેવલી સમુદ્ધાત કાળમાં તો મેરુપર્વતના મધ્યભાગમાં રહેલ આઃ રૂચક પ્રદેશને વિષે જ તેઓ પણ રહે છે, તે સિવાયના કાળમાં તે રિથર જ હોય છે. ૧, તથા તે આઃ જીવપ્રદેશો જનન્યથી એક આકાશપ્રદેશમાં અવગાહીને રહે છે અથવા બે, ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ પ્રદેશમાં અવગાહીને રહી શકે છે; કારણ કે તેઓના સંક્રાય વિકાસનો સ્વભાવ છે, ઉદ્ભૂતી આઃ પ્રદેશમાં અવગાહીને રહે છે. એક એક પ્રદેશમાં અવગાહીને રહેવાથી, પરંતુ સાત પ્રદેશમાં અવગાહીને રહે નહીં, તેવો સ્વભાવ હોવાથી ૨, તથા તે જીવના

આઃ પ્રદેશો કર્મથી લેવાતા નથી, રિથર સ્વભાવ-વાળા હોવાથી, સર્વદા કર્મના આવરણથી રહિત જ હોય છે, જાકીના આત્મપ્રદેશો કર્મથી લેવાય છે જ. આવર્તમાન ઉવાચીના થતા જળની માફક નિરંતર ઉદ્ભવતી ન પરિવર્તનશીલ છે. ૩, આ બધાએ અર્થો ભગવતી અને સ્થાનાંગસૂત્રની શીકામાં કહેલા છે, તથા ચ ક્રમેણ તત્વાઠઃ—“અદુષ્ટમ્મત્થિકાયસ્સ મજ્ઞપ્પેસા” એવે રૂચકપ્રદેશાટ્કાવગા-હિતોઽવસેયા” એવે ચૂર્ણિકાર :

ભાવાર્થઃ—ધર્માસ્તિકાયના આઃ મધ્યપ્રદેશો આઃ રૂચક પ્રદેશોને અવગાહીને રહેલા છે એમ જાણવું, અથ જો કે ધર્માસ્તિકાય દ્રવ્ય લોકપ્રમાણ હોવાથી ધર્માસ્તિકાવાદિનો મધ્યભાગ રતનપ્રભા પૃથ્વીના અવકાશનાંતરમાં જ હોય, રૂચકને વિષે ન હોય, પરંતુ દિશા અને વિદિશાની ઉત્પત્તિ રૂચક પ્રદેશથી થાય છે; તેથી ધર્માસ્તિકાવાદિનો મધ્ય ભાગ ત્યાં વિવક્ષેલ એમ સંભવે છે, “જીવત્થિકાયસ્સત્તિ” પ્રત્યેક જીવોની સર્વ અવગાહનામાં તે આઃ જીવ-પ્રદેશો મધ્ય ભાગમાં હોય છે તેથી તે મધ્યપ્રદેશો કહેવાય છે, “એસિણં મંતે” અદુઃજીવત્થિકાયસ્સ મજ્ઞપ્પેસા કતિસુ આગામપ્પસુ આગાહંતે ? ગોચમા જહ્વેણં એકંસિ વા દોહિં વા તિદ્ધિં વા ચર્ચહિં વા પંચહિં વા છહિં વા ઉક્કોસેણં અદુસુ નોચેવણં સત્તસુ ત્તિ” સંકોચ વિકાશધર્મત્વાત્ “ઉક્કોસેણં અદુસુત્તિ”

ભાવાર્થઃ—હે ભગવંત ! આ આઃ જીવાસ્તિકાયના મધ્યપ્રદેશો કેટલા આકાશપ્રદેશમાં અવગાહીને રહે છે ? ઉત્તર—હે જોતમ જનન્યથી એક, બે, ત્રણ, ચાર, પાંચ, છ પ્રદેશમાં રહે છે, ઉદ્ભૂત આઃ આકાશ-પ્રદેશમાં અવગાહીને રહે છે, પણ સાત પ્રદેશમાં

(૧૩૮)

શ્રી પ્રશ્નોત્તરસાર્થશતક-સાર્થ

[અંક ૧૨]

અવગાહીને ન રહે, વરતુનો એવો સ્વભાવ છે. આ પ્રમાણે ભગવતીસૂત્રના શતક રૂપ ઉદ્દેશો ૪માં કહ્યું છે. ધર્મ, અધર્મ અને આકાશારિતકાયના આઠ મધ્ય-પ્રદેશો રચકરૂપ બળજુવા, હવના આઠ મધ્યપ્રદેશો પણ કેવલી સમુદ્ધાતમાં રચક પ્રદેશને વિશે રહેલા બળજુવા. તે સિવાયના કાળમાં આ આઠ હવપ્રદેશો અનિચલ બળજુવા. બાકીના હવપ્રદેશો તો આત્મતમાન બળતી માત્રક ગિરંતર ઉદ્ધર્વન પરિવર્તન સ્વભાવવાળા બળજુવા, આ પ્રમાણે રચનાંગસૂત્રની ટીકામાં કહેલ છે, તથા આત્મા પંદર ચોરવડે આઠ હવપ્રદેશોને છોડીને ઉદ્ધર્વન પરિવર્તનશીલ સર્વ આત્મપ્રદેશોવડે હવ જે આકાશપ્રદેશમાં અવગાહીને રહેલ હોય તે આકાશપ્રદેશમાં અવગાહીને રહેલા કાર્મણુ શરીરને ચોચ જે કર્મદશિકને બાંધે છે તે પ્રયોગ-કર્મ કહેવાય છે. આ પ્રમાણે આચારંગસૂત્રની ટીકામાં કહેલ છે, તથા-સ્વચ્ચન્તે કર્મણા તેડપિ-પ્રદેશા આત્મનો યદિ ॥ તદા જીવો જગત્સમિન્ નજીવત્વમવાપ્નુયાન્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:-જે આત્માના આ આઠ મધ્યપ્રદેશો કર્મવડે સ્પર્શાય તો આ જન્મતે વિષે હવ તે અહવપણું પામે એમ જ્ઞાનદીપિકામાં કહેલ છે.

પ્ર૦—(૧૨૭) હવ, અહવ આદિ નવ તત્વો રચનાંગાદિ શાસ્ત્રમાં કહેલા છે, પરંતુ હવ અહવ સિવાય પુન્યાદિ સાત તત્વો નથી તેવું જ થતે છે તથાપિ-પુણ્ય અને પાપ એ એ કર્મરૂપ છે, બંધ પણ કર્મરૂપ છે, અને કર્મ એ પુહ્લવોનો પરિણામ છે, અને પુહ્લવો અહવ છે, આશ્રવ તો મિથ્યા-દર્શનાદિરૂપ હવનો પરિણામ છે, અને તે આત્મા કે પુહ્લવને છોડીને બીજું શું હોઈ શકે, સંવર પણ આશ્રવના નિરોધ લંકણ દેશ અને સર્વના ભેદચાશે છે અને તે આત્માનો નિવૃત્તિરૂપ પરિણામ છે, નિર્જરા તો કર્મના પરિણામ રૂપ છે, હવ પોતાની શક્તિવડે કર્મોત્તર પૃથક્પણું કરે તે, ભોક્ષ પણ, સર્વ કર્મરહિત આત્મારૂપ જ છે, માટે હવ અહવરૂપ એ જ તત્વ છે, પુન્યાદિરૂપ બીજા સાત તત્વ નથી ?

ઉ૦—હવ અહવરૂપ એ જ તત્વ છે, આ વાત સત્ય છે. સામાન્યથી હવ અહવ પદાર્થો જ સૂત્રમાં કહેલ છે, પરંતુ વિશેષથી તે એ પદાર્થો જ નવ પ્રકારે કહ્યા છે, વરતુ સામાન્ય અને વિશેષરૂપ હોય છે, તે એવી રીતે-આશ્રવથી કર્મનો બંધ થાય અને તે પુન્ય પાપરૂપ હોય છે. આ તત્વો સંસારના કારણબુદ છે, સંવર અને નિર્જરા આ તત્વો ભોક્ષના કારણ છે, સંસારના કારણોનો ત્યાગ કરવાવડે આ સંવર અને નિર્જરાના તત્વો પ્રવર્તે છે. એટલે એમાં આત્માની પ્રવૃત્તિ થાય છે, તે સિવાય થતી નથી. આ કારણથી આશ્રવ, બંધ, પુણ્ય, પાપ, સંવર નિર્જરા. આ છ તત્વોનો ઉપન્યાસ કર્યો છે, અને સુખ સાધ્ય જણાવવાને માટે ભોક્ષ તત્વનો ઉપન્યાસ કર્યો છે, આ સર્વ અર્થ રચનાંગ-સૂત્રની ટીકાને અનુસારે લખ્યો છે.

પ્ર૦—(૧૨૮) પાશીતિકકર્મવંશમાં “મળ-પાળ ચક્ષુચક્ષા અળાહારે” આ જાણતી અંદર મનઃપર્થવ જ્ઞાન અને ચક્ષુદર્શનને છોડીને બાકીના દશ ઉપયોગો અનાહારકને વિષે હોય છે. આ પ્રમાણે કહેતા આચાર્યે વિગ્રહ ગતિ આદિમાં ચક્ષુદર્શનનો નિષેધ કરેલ છે અને અચક્ષુદર્શનનો સ્વીકાર કરેલ છે તે કેવી રીતે થતે છે? અનાહારક અવરથામાં તો ચક્ષુદર્શન અને અચક્ષુદર્શન બનેનો અસંભવ છે તથાદિ-ચક્ષુચક્ષિ અચક્ષુસેન્સિદિયેતિ વચનાત જેવી રીતે ત્યાં ચક્ષુ ઇન્દ્રિયનો ઉપયોગ નથી તેવું બાકીની ઇન્દ્રિયોના પણ ઉપયોગ નથી. તે સમયે યુગલિયાના અધિકારમાં પણ કહેલ છે.

ઉ૦—ઇન્દ્રિયની અપેક્ષા વિનાતું, સામાન્ય ઉપયોગ માત્ર પણ અચક્ષુદર્શન શબ્દવડે કહેવાય છે, તે સમયે તે હવને સામાન્ય ઉપયોગ હોય છે માટે કહેલ વાક્યમાં કોપને અવકાશ નથી.

શંકા—ભગવતીસૂત્રના ૧૩ માં શતકમાં પહેલા ઉદ્દેશમાં “ચક્ષુદંસણી ન હવચ્ચન્તિ ત્તિ” ઇન્દ્રિયના ત્યાગવડે ત્યાં ઉત્પન્ન થાય છે તો પછી અચક્ષુદર્શની કેમ ઉત્પન્ન થાય ?

कविवर समयसुन्दर रचित अप्रकाशित गीत (ले. अगरचंद नाहटा)

सतरहवीं शताब्दी में महोपाध्याय समयसुन्दर राजस्थान व गुजरात के हल्लेखनी कवि हो गये हैं। उनके रचित साहित्य की सूची बहुत लंबी है। केवल छोटी-२ भाषा कृतियों का एक संप्रद 'समयसुन्दर कृति कुमुमाञ्जली' के नाम से चार वर्ष प्रकाशित किया था। उनमें उनकी ५६४ रचनायें प्रकाशित की गई थीं, जिन्हें हमें करीब २५ वर्ष तक बहुत से ज्ञान भण्डारों की खोज करते हुए प्राप्त की थीं। उसके बाद झंडियाला गुरु के जैन भण्डार का अवलोकन करने के लिए अम्बाला जाना पड़ा तो वहाँ एक प्रति समयसुन्दरजी रचित गीतों की और मिली जिस से २०३ अप्रकाशित गीत थे। इसी तरह अन्य प्रतियों में भी कुछ गीत और स्वयं मिले। उन पाँचों रचनाओं को अप्रकाशित होनेसे यहाँ प्रकाशित किया जा रहा है।

समयसुन्दरजी की वृत्ती-२ और विशिष्ट रचनाओं को संक्षिप्त परिचय उपरोक्त ग्रंथ में दिया गया था उसके बाद कुछ ग्रंथ और मिले हैं जिनका परिचय फिर कभी दिया जायगा। वास्तव में इनकी रचनाएँ इधरउधर बहुत बिखर गई हैं अतः अलग-अलग भण्डारों से अज्ञात रचनाओं की उपलब्ध होती रहती है। जिन सज्जनों को हमारे उक्त ग्रंथ है अनुलिखित रचनाएँ प्राप्त हों वे हमें जानकारी देने की कृपा करें।

समयसुन्दरजी के अप्रकाशित गीत

१ जाँव प्रतियोग गीतम् : राग आश्या)

जलत झुंपरियां का तुं सूतउ, वेगउ जागि नही तउ विगूतउ ॥ १ ॥ जा०
कारिमा कुटुंब कादम माँदे सूतउ, हारइ कां तुं जन्म हाहू तउ ॥ २ ॥ जा०
(कहे) लालचि लोभ भईलुतउ. 'समयसुन्दर' कहइ जागि जीव तुं तउ ॥ ३ ॥ जा०

इति जीव प्रतियोग गीत ॥ ६३ ॥

२ वगैरार गीत (राग-मादया)

ए उत्तम पुरुष कहीकजइ एइवा, धन तेह नउ अवतार ।

कपूर अगर चन्दन कस्तूरी, पीडंता पणि सुखकार रे ॥ १ ॥ ए० ॥

समाधान-धन्विनी अपेक्षा विनातुं सामान्य
उपयोग मात्र अत्यनुदर्शन शब्दों विषय त्यां उत्पाद
समये विद्यमान छे ओटसे अत्यनुदर्शननाशा उत्पाद
थाय छे ओम छेवाय छे; भाटे विग्रह गतिमां ज्यने
अत्यनुदर्शन होय छे.

प्र०—(१२६) अधाओ युगविह भनुष्योतो डेटवो
आयुष्य आशी रहे त्पारे पुत्र उत्पाद थाय ?

उ०—छ भहिनानो आयुष्य आशी रहे त्पारे
तेओने पुत्रनो जन्म थाय, पञ्जी तेओ ४६,
६४, ८१ ध्विस सुधी पुत्रतुं पावन करे छे. पहेवा

आराना स्वरूपना अधिधारमां ज'मुद्रीप प्रसप्तिमां
अंतरद्रीपना अधिधारमां अने ज्वाभिगमसूत्रमां
“धम्मासासेसाइआ जुगलं पसर्वति त्ति”
छ भहिनानो आयुष्य आशी रहे त्पारे पुत्रपुत्रीरूप
युगधने जन्म आपे छे. युगं सुतसुतारुवं पणमा-
सशेषजीविताः ॥ प्रसूययान्ति त्रिदिवसेते मृत्वा
समाधिना ॥ २० ॥

भावार्थ—छ मासतुं आयुष्य आशी रहे त्पारे
पुत्रपुत्रीरूप युगधने जन्म आपने समाधिपूर्वक
भरीने ओओ स्वर्गे गय छे. (याजु)

❖ (१३६) ❖

(१४०)

श्री नैन धर्म प्रकाश

[आसे]

आंवा आंपणा करइ काम सकज पणि परनी न करइ सार रे ।

भार भूत पृथिवी माता नइ, ते कांइ सरज्या करतार रे ॥ २ ॥ ए० ॥

नगरशेठ ते नर अधिकारी, पुरुष रतन ते अपार रे ।

‘समयसुन्दर’ कहइ ते नर साचा, जे पर नइ करइ उपगार रे ॥ ३ ॥ ए० ॥

इति परोपगार गीत ।

३ चेतन शिक्षा (राग-वन्धाश्री)

चेतन अब यह कारिज कीजै ।

तजि जड़ संग अनादि संयोगी, तजि पद वास वसीजइ ॥ १ ॥ चे०

इह जड़ प्रगट वीस गुनधारी, खिण खिण अंतर छोड़ै ।

तुं तउ गुपति अनादि त्रिगुणमय, कैसी प्राति बहीजै ॥ २ ॥ चे०

भटक सुं छंद दिखाने अवसर, यद्यपि बहु पोसीजै ।

विण स्वारथ विण काम न आवै, ते साजण न कहीजै ॥ ३ ॥ चे०

करि अनुभव निज सपद कैरौ, ज्युं इह दृष्ट ठगीजै ।

‘समयसुन्दर’ कहे सुणि जीउ मेरे, ज्ञान सुधा रस पीजै ॥ ४ ॥ चे०

चार तीर्थकर प्रतिमागीत

(राग-भयारव)

सासता तीर्थकर च्यार, मनबंछित सु विना दातार ॥ १ ॥ सा०

बांदू रिषमानंद ब्रह्मान, चंद्रानन वारिपेण प्रधान ॥ १ ॥ सा०

स्वर्ग मृत्यु अनै पाताल, त्रिभुवन प्रतिमा नमुं त्रिकाल ॥ २ ॥ सा०

पांचसै धनुषनै देह प्रमाण, बांचन वर्णों काया जान ॥ ३ ॥ सा०

अनादि अनंत एहीज नामठाभ, समयसुंदर करि नित प्रणाम ॥ ४ ॥ सा०

इति सासता ॥ ४ ॥ च्यारर तीर्थकर प्रति गीत ।

मौन इग्यारसी लघू स्तवन

मौन इग्यारसी मोहम् पर्व, अठ पहुरी पोचउ करइं सर्व ।

मौनपणुं पालइ निस दीस, ध्यान चारइं एक तुं जगदीश ॥ १ ॥

तप करइं वरस इग्यारह सीम, जाव जीव करइं के नेम ।

पारणइं पड़िला भइं अणगार, साहमिनौ करइं भगति अपार ॥ २ ॥

पूजमणुं करइ अति श्रीकार, ज्ञानना उपग्रण इग्यार इग्यार ।

देहरइं स्नात्र नइ पूजा करइं, सरवरउ ठोणउ आगइ चारइं ॥ ३ ॥

मौन इग्यारसी नऊ अधिकार, पारसनाथ प्ररुप्यउ सार ।

समयसुन्दर कहइ करिखइ जिके, मुगति तिणा सुख लइ एमइं तिके ॥ ४ ॥

इति श्री मौन इग्यारसी लघू स्तवनम् ।

તીર્થ'કરની વિભૂતિ : અતિશયો અને પ્રાતિહાર્યો

[ક્રમાંક ૬ : યોત્રીશ અતિશયો (ચાહુ)]

શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

યોત્રીશ અતિશયોને ધ્વજેતું સમવાય, પવયજુસાદુદ્ધાર અને અભિધાનચિંતામણિ એ ત્રણ કૃતિઓમાં જે કથન છે તેનું સંતુલન થઈ શકે તે માટે એ અતિશયોનાં નામ વર્ગીકરણપૂર્વક હું નીચે મુજબ કોષ્ટક દ્વારા રજૂ કરું છું :—

(અ) સહજ અતિશય

ક્રમાંક :	અતિશય	સમવાય (બૃહદ્ વાયના)	સમવાય (લઘુ વાયના)	પવયજુસાદુદ્ધાર	અભિધાન- ચિંતામણિ
૧ (અ)	શરીરના રોગથી મુક્તતા	૨	૨	૧	૧
૧ (આ)	શરીરની મેલથી રહિતતા	૨	૨	૧	૧
૧ (ઇ)	શરીરની પ્રવેદથી રહિતતા	×	×	૧	૧
૧ (ઈ)	શરીરના રૂપની અદ્ભુતતા	×	×	×	૧
૧ (ઉ)	શરીરના સુગંધની અદ્ભુતતા	×	×	×	૧
૨ (અ)	માંસની રૂપેતતા	૩	૩	૨	૩
૨ (આ)	માંસમાં દુર્ગંધનો અભાવ	×	×	×	૩
૨ (ઇ)	લોહીની રૂપેતતા	૩	૩	૨	૩
૨ (ઈ)	લોહીમાં દુર્ગંધનો અભાવ	×	×	×	૩
૩ (અ)	ઉચ્ચાસની સુગંધતા	૪	૪	૪	૨
૩ (આ)	નિઃશ્વાસની સુગંધતા	૪	૪	૪	૨
૪ અ	આહારની ચર્મચક્ષુ- વાળાને અદૃશ્યતા	૫	૫	૩	૪
૪ આ	નીહારની ચર્મચક્ષુવાળા- ને અદૃશ્યતા	૫	૫	૩	૪

❖ (૧૪૧) ❖

(૧૪૨)		શ્રી જૈન ધર્મ પ્રશ્નોત્તર		[આસો]	
(આ) કર્મક્ષયજ અતિશયો					
ક્રમાંક	અતિશય	સમવાય (મૂલક વાચના)	સમવાય (લઘુ વાચના)	પત્રવલુસારુદ્ધાર	અસિધાન- ચિન્તામણિ
૫	ભામંડળ	૧૨	૧૨	૧૫	૭
૬ (અ)	સ્વરની હૃદયંગમતા	૨૧	૨૧	×	×
૬ (આ)	સ્વરની વ્યાપકતા	૨૧	૨૧	×	૬
૭	અદ્વભાગહીમાં ઉપદેશ	૨૨	૨૨	×	×
૮	ભાષાની પરિણામિતા	૨૩	૨૩	૬	૬
૯	વેરની શાંતિ	૨૪	૨૩	૮	૯
૧૦	અજૈનો દ્વારા વંદન	૨૫	૨૫	×	×
૧૧	અજૈનવાદાઓની નિરુત્તરતા	૨૬	૨૬	×	×
૧૨	ઈતિનો અભાવ	૨૭	૨૭	૧૨	૧૦
૧૩	મારિનો અભાવ	૨૮	૨૮	૧૧	૧૧
૧૪	સ્વચક્રના ભયનો અભાવ	૨૯	૨૯	૧૦	૧૫
૧૫	પરચક્રના ભયનો અભાવ	૩૦	૩૦	૧૦	૧૫
૧૬	અતિરૂઢિનો અભાવ	૩૧	૩૧	૧૩	૧૨
૧૭	અતારૂઢિનો અભાવ	૩૨	૩૨	૧૪	૧૩
૧૮	કુષ્કાળનો અભાવ	૩૩	૩૩	૯	૧૪
૧૯ અ	ઔપતિશનો નાશ	૩૪	૩૪	×	×
૧૯ આ	રેગોનો નાશ	૩૪	૩૪	૭	૮ (ચાલ)

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા

(૧) પદ્ય વિભાગ

અનુક્રમ	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	સતી સંક્રાંતિવિજય	(પંચાસશ્રી ધુરન્ધરવિજય)	૧, ૧૭, ૩૩
૨	નવા વર્ષની ભાવના	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ્ર)	૨
૩	નૂતન વર્ષાભિનંદન	(સુનિ હેમચંદ્રવિજય)	૨
૪	શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ તેજ હંમેશ વૃદ્ધિ પામે	(તપસ્વી સુનિરાજશ્રી ભાસ્કરવિજય)	૩
૫	જૈનધર્મ પ્રકાશ જય પામે	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૪
૬	શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ જયવંતુ રહે	(દુર્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ દોશી)	૫
૭	સિદ્ધચક્રની વધાર્ધ	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૫
૮	મહાદાની મન્મથ શેઠ	(બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ્ર)	૧૮
૯	ઐન્દ્ર-સ્તુતિ-ચતુર્વિંશતિકા	(અનુ-સુનિરાજશ્રી હેમચંદ્રવિજય)	૧૯, ૩૪
૧૦	સિદ્ધચક્રની આરતી	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૩૬
૧૧	આદિનાથ જિન સ્તવન	(સુનિરાજશ્રી નિત્યાનંદવિજય)	૪૯
૧૨	શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૫૦
૧૩	શ્રી કાપરદામંદન સ્વયંભૂ પાર્શ્વનાથ સ્તવન	(તેજરાજ લક્ષ્મીચંદ)	૫૦
૧૪	અજિતનાથ જિન સ્તવન	(સુનિરાજશ્રી નિત્યાનંદવિજય)	૬૫
૧૫	શ્રી મહાવીર જિન સ્તુતિ		૬૬
૧૬	મહાવીર જિન સ્તુતિ	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૬૬
૧૭	શ્રી નવપદજીવ સ્તવન	(સુનિરાજશ્રી ભાસ્કરવિજય)	૬૭
૧૮	તત્ત્વજ્ઞાન યોગભૂમિકા	(શાહ સવાઈલાલ બદવળ)	૮૧
૧૯	તત્ત્વોના લેહો	(શ્રી સવાઈલાલ બદવળ)	૮૭
૨૦	શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૯૮
૨૧	અધ્યાત્મ પદ	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૯૮
૨૨	પર્યુષણપર્વનું સ્તવન	(સુનિરાજશ્રી ભાસ્કરવિજય)	૧૧૩
૨૩	પર્યુષણપર્વનું સ્તવન	(સુનિરાજશ્રી ભાસ્કરવિજય)	૧૧૪
૨૪	અધન	(બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ્ર)	૧૧૫
૨૫	જીવતા લક્ષણો		૧૨૬
૨૬	જ્ઞાની ગુરુનો ઉપદેસ	(સુનિરાજશ્રી મનમોહનવિજય)	૧૩૦
૨૭	શ્રાવકની ઓળખ	(	૧૩૦
૨૮	કેવું આશ્ચર્ય ?	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ "સાહિત્યચંદ્ર")	૧૩૧
૨૯	કવિવર સમગ્રસુન્દરરચિત અપ્રકાશિત ગીત	(જગરચંદ નાહટા)	૧૩૯

(૧૪૪)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આસો]

(૨) ગદ્ય વિભાગ

અનુક્રમ	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	નૂતન વર્ષાભિનંદન	(શ્રી દીપચંદ હવણલાલ શાહ)	૬
૨	અધૂરું સ્વપ્ન ॥ ૩ ॥	(મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી)	૮
૩	ધર્મના અધિકારની વિશેષતા	(મુનિરાજશ્રી મહાપ્રભવિજયજી મહારાજ)	૧૦
૪	તીર્થંકર વિભૂતિ : અતિશયો અને પ્રાતિહાર્યો	(હીરાલાલ ર. કાપડિયા)	૧૩, ૧૫, ૪૧, ૫૬, ૭૬, ૧૪૧
૫	શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર ગૌષ્ઠિકમાલા	(પંન્યાસ સુશીલવિજયજી ગણિવંશ)	૨૦, ૩૫, ૫૬, ૭૫, ૮૮, ૧૦૨, ૧૩૫
૬	શ્રી ઉત્તરાધ્યયન(સૂત્ર)ની ઉપમાઓ	(મુનિરાજશ્રી મુગેન્દ્રસુનિજી)	૨૨
૭	શ્રી પ્રશ્નોત્તરસાર્થશતક-સાર્થ	(અનુ.-આચાર્યશ્રી વિજયમહેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ)	૨૮, ૪૪, ૬૧, ૧૦૭, ૧૩૭
૮	દ્વાલિકતા	(બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ)	૩૦
૯	ચેતી શકે તો ચેતી લે ચેતન	(હીરાચંદ સ્વરૂપચંદ ઝવેરી)	૩૧
૧૦	સત્યનો મહિમા	(મુનિરાજશ્રી નિત્યાનંદવિજયજી)	૩૬
૧૧	સાગરતરંગ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ)	૩૬
૧૨	સ્તનમંદનગણિકૃત સારસ્વતોલ્લાસ કાવ્ય	(અગરચંદ નાહટા)	૪૩
૧૩	જિનદર્શનની તૃષ્ણા	(ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા)	૪૬, ૬૩, ૧૨૨
૧૪	મહાયાત્રાના અનુભવો	(મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી)	૫૧, ૭૨
૧૫	શુભચાહકતા	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ)	૫૩
૧૬	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર	(મૌષ્ઠિક)	૬૮, ૧૧૬
૧૭	પ્રેયસ અને પ્રેયસ	(બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ)	૭૭
૧૮	આપણી પાંચ કલ્યાણક ભૂમિઓ	(મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી)	૮૨
૧૯	વેપારી છુદ્ધિ	(બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ)	૮૫
૨૦	જ્ઞાન સમુદ્ર જેવું છે, આપણું પાત્ર નાતું છે	(, ,)	૯૬
૨૧	મહિમાપ્રમસૂરિચરિત રતિરહસ્ય ટીકા	(અગરચંદ નાહટા)	૧૦૫
૨૨	સમતા	(બાલચંદ હીરાચંદ-સાહિત્યચંદ)	૧૨૦
૨૩	પર્યુષણ મહાપર્વની ફલવાચકતા	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ)	૧૨૬
૨૪	સ્વ-ભાવ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”)	૧૩૨

(૩) પ્રકીર્ણ

૧	શ્રી નિરંજન વિનાયક શાહ	૧૫
૨	પુસ્તકોની પહોંચ ૧૬, માગશર ટા. પે. ૩, ફાગણ ટા. પે. ૩, ૬૫, અષાઢ ટા. પે. ૩	
૩	કેન્દ્ર-સંતુ એકવીશમું અધિવેશન	૬૦

૪	હુધિયાના નિધિવેશને કરેલાં કરાવો	૨૧૦
૫	મોહનલાલ દીપચંદનો સ્વર્ગવાસ	શ્રાવણ ટા. પે. ૨
૬	ભાવનગરમાં ઉજવાયેલ ત્રણ પ્રસંગો	શ્રાવણ ટા. પે. ૩
૭	વાર્ષિક શ્વેતુકમણિકા	૧૪૩
૮	પર્યુષણ સમાચાર	આસો ટા. પે. ૩

પર્યુષણના સમાચાર

આ વર્ષે પૂજ્ય મુનિરાજેની જોગવાઈ સારી હોવાથી શહેરમાં સમાવસરણના વડે તથા હાલસાહેબ પોસ્ટમાં તેમજ અન્ય સ્થળે તપશ્ચર્યાઓ, પ્રભાવના, રાત્રિનગો વગેરે પ્રસંગનીય થયા હતા.

સુપન વગેરેની ઉપજ સારા પ્રમાણમાં થઈ હતી, તપશ્ચર્યામાં આર. માસખમણ, પંદર ઉપવાસ, અહુર્મચી તેમજ બીજી નાની મોટી તપશ્ચર્યાના સુચાર ન હતો. ચોસઠ પંદોની પોસામાં સારા પ્રમાણમાં ભાઈઓ જોડાયા હતાં એકઠરે આઠ દિવસ એકઠું ધાર્મિક વાતાવરણ ન નજરે પડતું હતું.

ભાદરવા શુદ્ધ પાંચમને દિવસે તપસ્વીઓના, શ્રી સંપદના ફળદબાલયો વરધોદો નીકળ્યા હતા અને છઠ્ઠે દિવસે હાલ મજલાલ બીખાભાઈ તરફથી વરધોદો ગ્રહ્યો હતા. તે અને પ્રસંગોમાં વનરાજી ઉલટલેર ભાગ લીધો હતો.

પાંચમને દિવસે સાંજના મૂળ ભાવનગરનિવાસી અને હાલ સુખઈ રહેતા શેઠ બાદવજી નરશીદાસના મુખે તરફથી પંદરેક હજાર માણસનું સ્વામિવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

શરદના પંચમ્યાસથી સુગાંધભાગણ આદિની નિશામાં પર્વોદાના સુંદર થવા ઉપરાંત સ્વામિવાત્સલ્યને મહાધર્તાર્થે એક સાફ જિંદગી દેડ કરવામાં આવ્યું હતું.

દર વર્ષની માફક શ્રી વર્ધમાન આરાધિત તપ વગેરે નિસ્થાઓનું ફરં પણ દીક થયું હતું. એકઠરે આ વર્ષની ભાવનગરની આરાધના અતુમોહનીય અને પ્રસંગનીય હતી.

ખેતકારક સ્વર્ગવાસ

ભાવનગર નિવાસી શાકે દુલ્લભદાસ વલ્લભદાસ ૭૫ વર્ષની ઉંમરે ભા. શુદ્ધ ૨ સુધવારના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રી છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી ધંધામાંથી નિવૃત્ત થઈને ધાર્મિક જીવન જીવતા હતાં. સ્વચારે ભદ્રિક અને પરગજુ હતાં, તેઓ આપણી સમાના વર્ષોથી લાંબક સેમ્બર હતાં તેમના સ્વર્ગવાસથી અતો દિલગીરી વ્યક્ત કરીએ છીએ.

સામાયિકમાં
વાંચવા માટે

હિપાધ્યાય શ્રી વજોવિજયજી મહારાજનો સર્વશ્રેષ્ઠ પ્રેમ
જ્ઞાનસાર-શુભરાતી અનુવાદ સાથે અવશ્ય વાંચો
મુદ્રિત થયેલ ૨-૦-૦ લખો:—શ્રી જૈન ધ. પ્ર. સ. ભાવનગર

Reg. No. B. 156

આપની નકલ નોંધાવવાનું રહે ચૂકતા

ગ્રાહકો પૂરતી મર્યાદિત નકલો જ છપાશે

મુદ્દય રૂ. ચાર

અગાઉથી ગ્રાહક થનાર મારે

રૂ. સાડાત્રણ

જૈન રામાયણ

[શ્રી ત્રિપદિ શતાકાપુરુષ ચરિત્ર પર્વ-૭ મું જ્ઞાપાંતર]

વર્ષોથી આ ગ્રંથની નકલ મળતી નહોતી.

- કલિકાળસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજની આ અપૂર્વ કૃતિનો વસાત્વાદ માણવાનું રહે ચૂકતા.
- બળદેવ રામ, વાસુદેવ લક્ષ્મણ, પ્રતિવાસુદેવ રાવણ, એકવીશમા તીર્થંકર શ્રી નમિનાથ ભગવાન, ચક્રવર્તીઓ હરિષેણ તથા જયના મનોમુગ્ધકર ચરિત્ર, ઉપદેશક શૈલી અને સસિક હકીકતોથી પરિપૂર્ણ આ ગ્રંથ અવશ્ય વસાવી લેશે.
- અગાઉથી ગ્રાહક થનાર વ્યક્તિએ રૂ. એક મોકલી આપી ગ્રાહકશ્રેણિમાં નામ નોંધાવી લેવું.
- વિશેષ નકલ મંગાવનાર તેમ જ અમુક નકલોમાં સ્નેહી-સ્વજનનું જીવનચરિત્ર કે ફોટો મૂકવા ઇચ્છનાર વ્યક્તિએ પત્રવ્યવહાર કરવો.

લખો:-શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

— પ્રસિદ્ધ થઈ ગયું છે. હવે ફક્ત થોડીક જ નકલો શોધીકે છે —

ચોસક પ્રકારની પૂજાઓ અને કથાઓ સહિત

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થતાં જ તેની નકલો અપોચપ ઉપડી રહી છે. આ જાતનું પ્રકાશન ઘણાં વર્ષો પછી થયેલ છે એટલે આપે આપની નકલ તરત જ મંગાવી લેવી.

આ પુસ્તકમાં શ્રી નવપદજીની જોળીમાં આઠે દિવસ ભણાવવાની પૂજાઓનો સુંદર અને હૃદયગમ ભાષામાં સ્વ. શ્રીચુત કુંવરજી આણંદજીએ લખેલ અર્થ આપવામાં આવેલ છે જેથી પૂજાનો ભાવ સમજવામાં ઘણી જ સરલતા અને સુગમતા રહે છે. આ પૂજાઓમાં આવતી પચીસ કથાઓ પણ સરલ ભાષામાં આપવામાં આવી છે જેથી પુસ્તકની ઉપયોગિતામાં ઘણો જ વધારો થયો છે. શ્રી પાર્શ્વનાથ પંચકલ્યાણક પૂજા પણ અર્થ સાથે આપવામાં આવી છે.

કાઉન સોળ પેજ આશરે ૪૦૦ પૃષ્ઠના આ પુસ્તકની કિંમત રૂ. ત્રણ રાખવામાં આવેલ છે.

લખો:-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રણસ્થાન : સાધનાં મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ-ભાવનગર.